

CRKVA U FRANCUSKOJ

Pierre Molin-Mladen Karađole*

— Što je s Crkvom u Francuskoj, je li dovoljno vitalna, kakav je rad u župi?

— Posljednjih desetak godina Crkva u Francuskoj je prošla kroz težak period, slično kao i Crkve u drugim zemljama. U godinama prije Koncila postojala je čvrsta povezanost na području crkvene organizacije, u pristanku uz nauku vjere i u pravilima kršćanskog morala. Opći razvoj svijeta, ostvarenje novih tehnika, proširenje znanosti o čovjeku i društvu, urbanizacija, povećana pokretljivost pučanstva i naročito veliki utjecaj televizije uzdrmali su snažno i vrlo brzo tu zgradu, možda dosta dobro struktuiranu i obilježenu svojim zemljoradničkim podrijetlom. Međutim, bilo bi pogrešno pomisliti da se Crkva sada ruši. Odvažno se suprostavila oluji te se posvuda vide mnogobrojni znaci njezine vitalnosti. Tako i u župama.

Izraz »župa« označuje u sebi vrlo različitu stvarnost.

Što je zajedničko na prvi pogled između brdske župe s nekoliko desetaka stanovnika, župe glavnog mjesta u zemljoradničkom kotaru, velegradske župe i a fortiori župe pariškog područja, gdje je pučanstvo u stalnom premještanju? Već je u tome sadržano pitanje: koja je točna identičnost župe? Njezino je podrijetlo seosko, ali koja je sada njezina služba u urbaniziranom svijetu?

Župe, gradske i seoske, pretrpjele su brojne udarce. Broj svećenika što borave u župama stalno opada već 30 ili 40 godina. Ta se pojava ubrzala u zadnje vrijeme jer su svećenička zvanja naglo opala. Ne proživljava samo Francuska tu kušnju. Ideal Dobrog Pastira koji zna sve svoje ovce konačno je prošao, i to ne samo zbog smanjenja broja svećenika.

Zaista, župljani sprovode često znatan dio svoga vremena izvan župskoga područja bilo zbog rada bilo radi zabave i osjećaju se malo vezani na granice župe. Te su dvije pojave zajedno s utjecajem sredstava za društveno priopćavanje i »sekularizacijom« dovele do smanjenja nedjeljne vjerske prakse i prouzrokovale znatne poteškoće u katehizaciji djece i mladeži. Uza sve te zapreke, mnogi župljani nastavljaju biti vrlo aktivni ili se povraćaju k takovu životu iza teških časova. Veoma brojni kršćani sve se više prihvaćaju odgovorna rada u liturgiji, katehezi ili karitativnom djelovanju.

Na selu pa i u velikim gradskim predgrađima oblikuju se grupe kršćana, redovnika, redovnica i laika da bi osigurale i vršile razne službe: pohod bolesnika, prijem zaručnika, katehezu. Te skupine u brojnim

*Pierre Molin je generalni tajnik-pomoćnik francuskog episkopata. Odgovoran je za apostolat laika.

Priredio Mladen Karađole, Bruxelles

biskupijama u zemljoradničkim krajevima s razrijeđenim pučanstvom vode i oživljuju nedjeljne sastanke, ako nema svećenika. Vršiti se služba Božje riječi, a neke osobe — koje je označio biskup ili njegov biskupski vikar da vrše tu službu — podjeljuje pri tom euharistiju.

— Kako je s katehetima po župama i inače?

— Više od 200.000 dobrovoljnih kateheta, kojima pomažu stručni katehisti, redovnici, redovnice i laici prihvatili su u okviru župa, kao i u okviru pastorala školske sredine, da zajedno s roditeljima odgajaju u vjeri djecu i mladež.

Grupe kršćanskih roditelja, redovnika, redovnica, laika dobrovoljaca vrše vjeroučiteljsku službu u mnogim kolegijima i licejima, i to bilo u državnim bilo u katoličkim školama.

— Iz toga bi slijedilo da su u Francuskoj laici aktivni. Kako je s apostolatom laika uopće?

— Povijesna i politička situacija u Francuskoj — a bez sumnje i francuski temperament — pogodovali su dosta velikom procvatu pastoralnih inicijativa.

Pokrećući katoličku akciju Pio XI. je rekao: radnik će evangelizirati radnika, seljak će evangelizirati seljaka, mladi će evangelizirati mlade. Francuski su laici, snažno potpomognuti od biskupa, doslovno shvatili taj naputak. Počevši od 1925.—1930. g. pojavili su se malo pomalo vrlo brojni pokreti apostolata: Katolička radnička akcija, Radnička kršćanska omladina, Katolička građanska akcija, Katolička seoska akcija za mlade i odrasle, Katolička studentska akcija, Katolička opća akcija za muževe i žene, Katolička akcija za djecu. Tako je nastalo na desetke apostolskih pokreta. Mladi i odrasli, 300.000 do 400.000, sastaju se u malim skupinama, ekipama od desetak osoba, više puta na godinu da bolje upoznaju svoju vjeru, razmišljaju o Božjoj riječi i porade da se promijeni njihova životna sredina.

K tome se mogu dodati brojni odgojni pokreti kao skauti i francuski provodiči ili karitativni pokreti kao Katolička pomoć i drugi.

Napokon, treba reći da su kršćani pokrenuli zaista mnoga nekonfesionalna društva socijalnog i obiteljskog obilježja i da se gotovo sami za njih brinu. Ti organizmi rade na području novih oblika siromaštva i brojne marginalizacije kao što su drogirani, delikventi, zatvorenici itd. Uz to u Francuskoj ima 4.000.000 doseljenika koji žive u jadnim prilikama i često su odijeljeni od svojih obitelji.

Neki katkad žale da postoji ta silna raznolikost, ali treba priznati da ta pojava predstavlja u raznovrsnom svijetu u kojem živimo dobru prigodu da Evanđelje može djelovati na što prostraniju sredinu i veći broj društvenih skupina.

— Što je s mladeži? Da li Evanđelje djeluje na nju?

— Mladež je izbila u prve redove u godinama 1968.—1970. Ako su za to razdoblje bile značajne utopija o boljem svijetu i neka nada, onda je za sadašnjost: metež i tjeskoba pred budućnošću. Besposlica je masovno

zahvatila mlade i prouzrokuje kod njih teške posljedice. — Raznolika je reakcija pred takvom situacijom:

1. Velik broj mladih postaje sve više pasivan pred budućnošću i često očajava. Neki su okrenuti prema individualizmu, u trku za konsumacijom, ali također katkada prema kriminalu i drogi. Međutim, treba reći da je većina mladih, iako je njihovo moralno vladanje vrlo često različito od vladanja njihovih roditelja, ostala dosta zdrava i osjetljiva za najveće vrijednosti. Ali treba isto tako priznati da se mnogi sve manje zanimaju za Crkvu i njezine upute.

2. Stanoviti broj mladih jasno otkriva nezdravu i ludu organizaciju modernog svijeta. Katkad trpe nepodnosivo zbog teške situacije u Trećem svijetu, zbog kršenja prava čovjeka u mnogim zemljama, zbog rasizma, nasilja i drugih posljedica. Zalažu se često dosta hrabro u brojnim grupama što kritiziraju naša društvena skretanja. Ni Crkva ne izmiče katkada njihovim kritikama. Mnogi su među njima, iako su vidljivo malo povezani s Crkvom, oduševljeni osobom Isusa Krista.

3. Sve se veći broj mladeži organizira u molitvene skupine, karizmatičke skupine ili grupe evanđeoskog života. Neki ih optužuju da u molitvi traže sklonište pred vrlo krutim svijetom. Ako neki i ne uspijevaju umaknuti toj opasnosti, ipak treba priznati da se zbiva istinita duhovna obnova.

Uostalom, mladi općenito vrlo lako zabacuju odviše organizirane skupine. Zato pokreti apostolata zbog svojih zahtjeva i ozbiljnosti svojih metoda ne okupljaju sada velik broj mladih.

Htio bih napomenuti kao zaključak da se Crkva u Francuskoj strukturala u prošlosti u službi svijeta na selu. Dugo je duboko zahvaćala u ljude i shvaćanja. To je razdoblje prošlo. Sad Crkva u Francuskoj mora unići u potpuno novi svijet, u kojemu ona nema više monopol na istinu, nego pokazuje Istinu usred mnogih drugih »istina«, što defiliraju na televizijskim ekranima.

Vjerna II. vatikanskom koncilu i oslušujući Duha Svetoga, Crkva mora pronaći nov način svoje egzistencije da evanđeoska istina bude priznata kao znak nade i spasa.

ANDRE GODIN

SKUPINE U CRKVI

Cijena 45 din

Narudžbe prima uprava Crkve u svijetu